

הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות

קפ.

מִדָּא ב ג מ״ד פ״ד מֵהִלְכוֹת
מֵעַהָק הִלְכָּה ז׃
מִדָּה ד מ״י פ״ט מֵהִלְ בִּיאַת
מִקְדָּשׁ הִלְ יד׃
מִזְה ר ז מ״י שֶׁס הִלְ יג׃

רבינו גרשום

[illegible]

שֶׁאֶקְרִיבֶנָּה בבית חונוי. אִין שִׁיךְ כֵּאן תַּפּוּס לַשּׁוֹן רַאשׁוֹן
וְאֶמְרִין דְּהוּי כְּלָמוֹר עַל צִית חונוי מְנַלָּה
לְדַטְרַס כְּדֵאִילָּהּ גִּנְמָ׃ (א) **אֶפְרָיוֹ** יִצְחָק דְּגִרְעִיָּה יֵד בְּעַל
הַשֹּׁמֵר עַל הַתַּחֲתוֹנָה. מִימָה דְּבַר הַגּוֹדֵל מִן הַיֶּרֶק (דְּמִרֵּס וו.) מִסִּיק
מֵאִי עֲלִיָּה מַעֲוֵלָה שֶׁנִּכְסְיוּ וְשִׁמְלָה
דִּמְיוֹס הוּא אֶבֶל קִשְׁיָה דְּמִסִּיק יֵד בְּעַל
הַשֹּׁמֵר עַל הַעֲלִיָּוָה וְשִׁמְלָה לְאַפּוֹקִי
(ב) יִצְחָק דְּוֹקֵס קִסְמִי׃ **וְרָא** יִשְׁמֹשׁ
בַּמִּקְדָּשׁ בִּירוּשָׁלַיִם. כִּסְפָּר הַחֲזִיר
כְּמוֹד כֵּהן שֶׁהִמִּיר דְּמוֹ לֹא יִשָּׂא אֶת
כִּפּוֹי וְלֹא יִקְרָא לְרִאשׁוֹן דְּכַמִּיז וְשִׁמְלָה
הוּא אֲחִילָּה לְקִדּוּשְׁמִי וְעַד שֶׁלֹּא
רִבְּנָן מַעֲוֵלָה מִפְּנֵי דְּרִבִּי שְׁלוֹם וְהִיא
כִּיּוֹן לְדִלְחִי אִידִּי דְּמִתָּנָן כִּהֲנִיִּם
שֶׁשִּׁמְשׁוּ בְּצִית חונוי לֹא יִשְׁמֹשׁ בַּמִּקְדָּשׁ
שֶׁצִּירִשְׁלֵם וְרִשִׁי׃ (ג) פִּירֵס דְּכֶשֶׁר חֹקֵשׁ
לְשׁוֹן הַיֵּרֶק אֶל כְּבֻעֵי מוֹמִין כ׳ מִהֲבֵלָה
נִפְקָא לֵן דְּכֶהן שֶׁהִמִּיר דְּמוֹ וְחִזּוּ
כְּתוּבָה כֶּשֶׁר לְדוֹקֵס שְׁחִיר לֹא אֲמִיז
כֵּהן בְּעַל מוֹס שִׁיחָא פִּסּוֹל לְדוֹקֵס אֶל
אֶס הִיָּה לֵן מוֹס צִדִּיק לְמִדְּלִרְיָן
בְּמִגִּילָה (ד) דְּ(ד) מִפְּנֵי שֶׁהֲעֵס מִתְמַחְבְּלִין
זוֹ וְתוֹ הֵא דְקִמְנִי לֹא יִשְׁמֹשׁ בַּמִּקְדָּשׁ
בִּירוּשָׁלַיִם וְהִכִּי אֲמִירְיָן צִירִשְׁלֵם
לְאַשְׁמוּעִילִין דְּבִנְזוּ וְגִבְעוּן הִי מוֹתִיקָה
לְשַׁמֵּךְ לֵן שֶׁן כּוֹמֵן הוּא שְׂאִי שִׁירוֹת
וְאִין מִקְדָּשׁ דְּדוּלֵא כֶּשֶׁר לְדוֹקֵס וְלִקְרוֹת
בְּתוֹרָה תַּחֲמִילָה וְתוֹ אֲמִירְיָן (מַעֲמֵס דְּ
מ.) אִין מֵה מִשְׁלָה דְּבֵל מוֹס לֹא שֶׁרָא
מִקְדָּשׁ בְּעַל מוֹס ל׳ מ׳ צִלֵּל לְעִמּוּד לִפְתָּח
לְעִמֻּדֵי הַקֶּשְׁמִי וְלֹא לְדִבֵּר אַחֵר
עַד כֵּאן לְשׁוֹנוֹ׃ **כְּרָן** שֶׁשִּׁחַט קִעֲבֻדָּה
בְּכּוֹכְבִּים קִרְבְּנוֹ רִיחַ נִיחּוּחַ. וְלִרְבִּי
שֶׁשֶׁת בְּשׁוּגֵג וְלִרְבִּי נַחֲמָן אֲמִיר׃ בְּצִיד׃
דְּוִמְנָן

אז גדול נפל הפסיד לוקח דהא גדול שצננים
 ית ליה פסידא: **בעל השטר**. כגון האי לוקח
 דו על המחמנה דהוי מוֹצֵא מחזירו עליו
 קצננים הלך ראה על הלוקח אצל גבי

ק צצתים הלכך
י: מחור'

וּנְיוּ יִקְרִיבָנָה

ואמאי ליחזי היידן נ
אמרת שאני לוקח
התחבונה השתא דא
עלייה דגריעה יד בעל
מתני' "הרי עלי עולה
הקריבה בבית חוניו
שארבינה בבית חוניו
הקריבה בבית חוניו
אין זו עולה הריני נזיר
בבית חוניו לא יצא ר
חוניו יגלה במקדש וא
ר' שמעון אומר אין
מקמל קטלה אמר רב
הרי עלי עולה ע"מ ש
אמר ליה רבא אלא מ
נזיר שאגלה בבית ח
יגלה בבית חוניו יצא
הריני נזיר על מנת
קרבותיו נזיר כמה
מתכשר אמר ר' אב
תכין אמר אי סניא
לא מצינא לאיצטעור
לצעורי נפשיה קא מיכ
חוניו טרחנא טפי לא
המנונא אמר לן נזיר
מנת שלא אתחייב בא
המנונא אמר ר' חנינא

מסורת הש"ס

(א) נשׂוין תוספות תבניות
 (ב) ד'ה אהו (ב) ע"ו
 (ג) אהו (ד) ע"ו
 (ד) תתחבר. ע"ק, א' ש"ק מ"ו
 וברק וז' חלומה, א' ע"ק
 (ה) ע"ק ע"ה עשׂוין
 שם בראשׁ'ס ותבין כותה
 תתחברת ע"ה ע"ק ירגא שו
 (ו) ע"ה ע"ה תתחברת שו
 ע"ה וברק חלומה ע"ה ע"ק
 ק"ה. ע"ק ונע"י בראשׁ'ס תוס
 ע"ה ע"ה מחדד תוספות
 תתחבר ע"ה ד'ה אהו
 (ז) חירוק וז' אהלתי תתחברת
 סוטה ע"ה בראשׁ'ס ורף
 ע"ה ע"ה אהי' בראשׁ'ס ורף
 לפי ע"ה מנחל מלך קוטה ע"ה
 חירוק רק בראשׁ'ס תתחבר
 אה חירוק לור ע"ה ע"ה
 ע"ה

תורה אור השלם

1. אַךְ לֹא יַעֲלוּ כְהֵנִי
הַקְּבוּמֹת אֶל מִזְבֵּחַ יְיָ
בִירוּשָׁלַם כִּי אִם אָבְלוּ
מִצֹּחַ בְּתוֹךְ אֲזִיזֹתָם:
מַלְכִים בִּגֵּט
2. יַעַן אֲשֶׁר יִשְׁרֹתוּ אוֹתָם
לִפְנֵי יְהוָה וְיִהְיוּ לְבִית
יִשְׂרָאֵל לִמְכָּשׁוֹל עָן עַל כֵּן
נִשְׁתַּחֲוִי יְדֵי אֲלֹהִים נָא
אֲדֹנָי אֱלֹהִים וְנִשְׁאוּ עִנְיָם:
מִתְקַלָּם מִיב
3. וְכֹפֶר הַכֹּהֵן עַל הַנֶּפֶשׁ
הַשְּׁגֵגָה בְּהֻטָּא הַבְּגָדָה
לִפְנֵי יְיָ לְכֹפֶר עַלֹי וְנִשְׁלַח
לָהּ:
בְּמִדְּבַר טוֹכַח

גליון הש"ס

גמ' דתניא ובפר לעיל עד
ע"א:

מוסף רש"י

בבית חונוי. מפרש
בשמעון חונוי בנו של
שמעון הצדיק שזרם למזרח
מפני אחיו ובנה שם מוצא,
ופלוגי איכא למ"ד לשם
עבודת כוכבים ואיכא מ"ד
לשם שמים (ע"ז נב: ובעי"ז
מגילה י.).

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

יוחנן הרי עלי עולה שאקריבנה בבית חזונו והקריבה
גוש כרת תניא נמי הכי הרי עלי עולה שאקריבנה
הירדן יצא ועגוש כרת: **מתני'** ^אהכהנים יושבין
במקדש שבירושלים ^בואין צריך לומר לדבר אחר
הני הבמות אל מזבח ה' בירושלים כי אם אכלו מצות
לו כבעלי מומין חולקין ואוכלין ולא מקריבין: **גמ'** אמר
לעבודת כוכבים קרבנו ריח ניחוח אמר רב יצחק בר
אשר ישרתו אותם לפני גליליהם והיו לבית ישראל
ואתי ידי עליהם נאום ה' אלהים ונשאו עונם וכתוב
לכהן לי אלי עבד שירות אין שחיטה לאו שירות
יקרה רב נחמן אמר קרבנו ריח ניחוח רב ששת
ניחוח אמר רב ששת מנא אמינא לה דכתיב והיו
עון ^א[מאי] לאו או מכשול או עון ומכשול שונג
כשול דעון: אמר רב נחמן מנא אמינא לה ^בדתניא
ש השונגת בחטאה בשנגה מלמד שכהן מתכפר
אלימא בשחיטה מאי איריא שונג אפילו מזיד נמי
ששת אמר לך לעולם בשחיטה ובמזיד לא נעשה
ואודו לטעמיהו דאתמר הויד בשחיטה רב נחמן
ורב ששת אמר אין קרבנו ריח ניחוח רב נחמן אמר
עבד שירות רב ששת אמר אין קרבנו ריח ניחוח
שירות לעבודת כוכבים וכתבי לא יגשו אלי לכהן לי: **עון מיד.**
^אהכרת עונה נה: **ב**חטא ^אשגגה. ומשע אפי' נפש תפס
עון כוכבים מישעני דכתיבי (מגדל דה) וכן משע נפש תפס
פלה לעבודת כוכבים דליתרין קרא לאכשורי לעבוד במקדש כי שגג:
נעשה

בַּר בֶּר חֲנוּן אִמְר רַב
 בֹּאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל יֵצֵא יִי
 בְּמִדְבָּר וְהִקְרִיבָה בַּעֲבֹד
 בְּבֵית חֲנוּיוֹ לֹא יִשְׁמַר
 שְׁנֹאמַר יֵאָד לֹא יַעֲלוּ
 הָרִים (בִּקְרָב) אַחִיהֶם הָרִים
 רַב יְהוּדָה כֹּהֵן יִשְׁשַׁחמָוֶה
 אֲבִדְמִי מֵאֵי קִרְאָה יִי
 לִמְכַשׁוּל עוֹן עַל כֵּן
 בְּתִרְיָה וְלֹא יַעֲשֹׂו שְׁמִי
 הוּאִי אֵיתִמַר שִׁגְגַּב
 אִמְר יֵאִין קִרְבְּנוֹ רִיחַ
 לְבִית יִשְׂרָאֵל לִמְכַשׁוּשׁ
 וְעוֹן מוֹיֵד רַב נַחֲמִין
 כֹּכְפַר הַכֹּהֵן עַל הָרִים
 עַל יְדֵי עֲצֻמוֹ בְּמֹאֵי
 אֵלֹא לֹא בּוֹדִיקָה וְרִי
 מִשְׁרַת לַעֲבֹדָת כּוֹכְבִּי
 אִמְר קִרְבְּנוֹ רִיחַ נִיחֹדֶר
 קִרְבְּנוֹ רִיחַ נִיחֹדֶר דְּלִי

[illegible][illegible]